

Νέος Παιδαγωγός

online

Το δικτυακό περιοδικό για τον παιδαγωγό του σήμερα.

2020–2021: Εικόνες από Ελληνικά Σχολεία

Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία Ιωαννίνων – Τα σχολεία της Ζωσιμαίας

Διαδικτυακή έκδοση

<http://neospaidagogos.online>

23ο Τεύχος, Μαρτίου 2021

I.S.S.N.: 2241–6781

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ:

Είναι το δικτυακό περιοδικό για τον παιδαγωγό του σήμερα

ΣΤΟΧΟΙ:

Η δημοσιοποίηση, η έρευνα, η ανάπτυξη θεμάτων που σχετίζονται με τις ανάγκες του νέου παιδαγωγού.

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Στόχος η έκδοση 4 τευχών το ακαδημαϊκό έτος.

Η έκδοση θα καθυστερεί ωστόσο σχηματιστεί τεύχος με ικανοποιητική ύλη, διασπαρμένη σε πολλές θεματικές περιοχές του.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ:

Η δημοσίευση γίνεται μετά από διαδικασία κρίσης. Ο κατάλογος των Κριτών είναι αναρτημένος στο δικτυακό τόπο του περιοδικού, στη διεύθυνση:

<http://neospaidagogos.online/committees.html>

ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΤΕΥΧΩΝ:

Τα προηγούμενα τεύχη διατίθενται ελεύθερα για download από το δικτυακό τόπο:

<http://neospaidagogos.online/archives.html>

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ & ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΡΙΤΩΝ

<http://neospaidagogos.online/committees.html>

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αμανατίδης Νικόλαος, Γούσιας Φώτιος, Καμπούρμαλη Ιωάννα, Μαρκαντώνης Χρήστος, Μαστρογιάννης Αλέξιος, Μουλά Ευαγγελία, Παντίδου Γεωργία, Ρεντίφης Γεράσιμος, Σαρρής Δημήτριος, Φελούκα Βασιλική, Φρέντζου Μαίρη, Χαλκιοπούλου Παρασκευή

Επικοινωνία

e-Mail: periodiko@neospaidagogos.online

Ιστοσελίδα: <http://neospaidagogos.online>

Εξώφυλλο:

Arinela Kociko, <http://www.arinela.com>

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αλευριάδου Αναστασία, Αν. Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, με γνωστικό αντικείμενο: Ειδική Παιδαγωγική: Μάθηση και Ψυχοκινητική Ανάπτυξη (Διδάκτορας Ψυχολογίας Α.Π.Θ)

Αναστασόπουλος Γεώργιος, Καθηγητής Ιατρικής Σχολής στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Ανδρεοπούλου Ζαχαρούλα, Επίκουρη Καθηγήτρια Εργ. Δασικής Πληροφορικής, στο Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Αντωνίου Παναγιώτης, Καθηγητής στο Δ.Π.Θ, με γνωστικό αντικείμενο Νέες Τεχνολογίες στη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό

Αντωνίου Σταμάτης Αλέξανδρος, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.- ΕΚΠΑ / Ψυχολογία ΑΜΕΑ-Οργανωσιακή Ψυχολογία

Αντωνίου Φαίη, Επίκουρη Καθηγήτρια στο ΦΠΨ του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Μ.Δ.Ε. Ειδικής Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας Κατεύθυνση Ειδικής Αγωγής, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης/ΕΚΠΑ, Dr of Philosophy (PhD) με τίτλο «Improving Reading Comprehension in Students with Special Educational Needs» («Ενίσχυση της Αναγνωστικής Κατανόησης Μαθητών με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες») («Magna cum laude»), Τμήμα Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας, Johann Wolfgang Goethe-University of Frankfurt

Αντωνίου-Κρητικού Ιωάννα, Διδάκτορας Γλωσσολογίας, Ερευνήτρια Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας, Ερευνήτρια Α΄ Βαθμίδας του Ινστιτούτου Επεξεργασίας του Λόγου - Ε.Κ. «Αθηνά»

Αρβανιτογεώργιος Ανδρέας, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Πατρών

Αυγερινός Ανδρέας, Καθηγητής στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού, του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης

Βαβουγιός Διονύσης, Καθηγητής ΠΤΕΑ-Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (Φυσική και η Διδακτική της)

Βαγγελάτος Αριστείδης, Δρ. Μηχανικός Η/Υ και Πληροφορικής, ΙΤΥΕ «Διόφαντος»

Βεντικός Νικόλαος, Επίκουρος Καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

Βερναδάκης Νίκος, Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής Αθλητισμού, του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (διδασκτικό αντικείμενο: Εφαρμογές Τ.Π.Ε. στη Φυσική Αγωγή)

Βρανά Βασιλική, Επίκουρη Καθηγήτρια στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του Τ.Ε.Ι. Σερρών

Γκασούκα Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια του Τμήματος Επιστημών Προσχολικής Αγωγής & Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Γκούσκος Δημήτρης, Επίκ. Καθηγητής Ψηφιακής Επικοινωνίας

Δάρρα Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια, ΠΤΔΕ Πανεπιστημίου Αιγαίου

Δεληγιάννης Ιωάννης, Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Τεχνών, Ήχου & Εικόνας του Ιόνιου Πανεπιστημίου

Δελημάρης Ιωάννης, Μ.Δ.Ε. Κλινικής Χημείας ΕΚΠΑ, Διδάκτορας Ιατρικής ΕΚΠΑ, Μεταδιδάκτορας ΠΤΠΕ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Μονάδα Βιολογίας (2008-2012). Γνωστικό αντικείμενο: Βιολογία ανθρώπου και διατροφική εκπαίδευση Εξωτερικός Μεταδιδακτορικός Συνεργάτης ΠΤΠΕ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Μονάδα Βιολογίας: Πρόγραμμα «Θαλής» mBio-RF project

Ζάχος Δημήτριος, Επίκουρος Καθηγητής Παιδαγωγικής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Α.Π.Θ.

Ζέρβα Μαρία, Καθ. Εφαρμογών Τ.Ε.Ι.-Α (Προσχολική Αγωγή)

Θεολόγου Κωνσταντίνος, Επίκουρος Καθηγητής Ιστορίας και Φιλοσοφίας του Πολιτισμού, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Καλεράντε Ευαγγελία, Επίκουρη Καθηγήτρια Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου της Δυτικής Μακεδονίας

Καλογιαννάκης Μιχαήλ, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Κρήτης

Κατσαδώρος Γεώργιος, Επίκουρος Καθηγητής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Κέκκερης Γεράσιμος, Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, γνωστικό αντικείμενο: Πληροφορική με έμφαση στην εφαρμογή των Πολυμέσων στην Αισθητική Αγωγή

Κλαδάκη Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια Π.Τ.Δ.Ε., Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Κλωνάρη Αικατερίνη, Αν. Καθηγήτρια, Τμ. Γεωγραφίας, Παν. Αιγαίου

Κομνηνού Ιωάννα

Επίκουρη Καθηγήτρια – Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας Ε.Κ.Π.Α.

Κουκουνάρας-Λιάγκης Μάριος, Λέκτορας Διδακτικής των Θρησκευτικών στο τμήμα Θεολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, PhD Κοινωνιολογία της Θρησκείας, MA Παιδαγωγικής, Θεολόγος-φιλόλογος

Κουστουράκης Γεράσιμος, Επίκουρος Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Εκπαίδευσης, Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία, Πανεπιστήμιο Πατρών

Κουτρομάνος Γεώργιος, Επίκουρος Καθηγητής στο ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών (Τ.Π.Ε. στην Εκπαίδευση)

Κώστας Απόστολος, Μέλος Ε.ΔΙ.Π. , Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, B.Eng., M.Sc., Ph.D.,

Κωτσαλίδου Δόξα, Ε.ΔΙ.Π. Παιδαγωγικής Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας

Λενακάκης Αντώνιος, Επίκουρος Καθηγητής Θεατρικής Τέχνης και Αγωγής στο Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης της Παιδαγωγικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Μαρκάτος Νικόλαος, Ομότιμος Καθηγητής, τέως Πρύτανης Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

Μητροπούλου Βασιλική, Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Εργαστήριο Παιδαγωγικής)

Μπάρος Βασίλειος, Καθηγητής Παιδαγωγικής με έμφαση Συγκριτική Εκπαιδευτική Έρευνα, Πανεπιστημίου Augsburg, Σχολή Φιλοσοφίας και Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Augsburg

Μπίνος Παρασκευάς, Επιστημονικός Συνεργάτης, Τμήμα Λογοθεραπείας, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Επιστημονικός Συνεργάτης, Τμήμα Λογοθεραπείας, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Μπράιτσης Θαρρενός, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Μωραΐτης Κωνσταντίνος, Καθηγητής Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

Νικολάου Ελένη, Επίκουρη Καθηγήτρια ΤΕΠΑΕΣ, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Ντίνας Κωνσταντίνος, Καθηγητής Γλωσσολογίας, Ελληνικής γλώσσας και Διδακτικής της στο Π.Τ.Ν. του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, Διδάκτορας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Οικονομάκου Μαριάνθη, D.E.A. De Linguistique generale et appliquee / Paris V-Sorbonne, Διδάκτορας γλωσσολογίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Διδάσκουσα βάσει του Π.Δ. 407/80 στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Οικονομίδης Βασίλειος, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Κρήτης

Παναγιωτακόπουλος Χρήστος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Πατρών

Πανούσης Ιωάννης, Καθηγητής στο Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Παπαβλασόπουλος Σώζων, Επίκουρος Καθηγητής του Ιονίου Πανεπιστημίου

Παπαδόπουλος Ισαάκ, As. Lecturer στο University of East London & Metropolitan College

Παπαδόπουλος Ιωάννης, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, M.Sc. Πληροφοριακά Συστήματα (Πανεπιστήμιο Μακεδονίας), Phd Διδακτική Μαθηματικών (Πανεπιστήμιο Πατρών)

Παπαδοπούλου Βασιλική, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Παπαϊωάννου Γεώργιος, Δ.Ε.Π. (Επικ. Καθηγητής Ιονίου Πανεπιστημίου με γνωστικό αντικείμενο Μουσειολογία - Σύνθεση και Αξιοποίηση Μουσειακών Χώρων με χρήση Ψηφιακής Τεχνολογίας)

Παρπαρούση Γεωργία, Ειδικό Διδακτικό Προσωπικό (ΕΕΔΙΠ-Ι) – Μουσικής, Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία, Πανεπιστήμιο Πατρών, Διδάκτορας Κοινωνιολογίας

Πεπές Ευάγγελος, Master A.Π.Θ., MTh by Research University of Edinburgh, PhD A.Π.Θ., Post Doc Π.Τ.Δ.Ε. Ε.Κ.Π.Α. (σε εξέλιξη) Ερευνητής στο Centre for the Study of World Christianity του University of Edinburgh, Επιστημονικός συνεργάτης Εργαστηρίου Παιδαγωγικής - Χριστιανικής Παιδαγωγικής του Α.Π.Θ.

Πολάτογλου Χαρίτων, Καθηγητής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Τμήμα Φυσικής

Ράγκου Πολυξένη, Επίκουρη Καθηγήτρια Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στη Σχολή Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Ροφούζου Αιμιλία, Επίκουρη Καθηγήτρια Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων

Σαρρής Δημήτριος, Επίκουρος Καθηγητής Ειδικής Αγωγής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Σαρρής Κ. Δημήτριος

Διδάσκων Τμήματος Μουσικών Σπουδών Ιονίου Πανεπιστημίου, Υπεύθυνος Εργαστηρίου Βιωματικής Εκπαίδευσης Διεύθυνσης Π.Ε. Μεσσηνίας.

Σοφός Αλιβίζος, Καθηγητής, Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Αιγαίου, Διευθνήτης ΜΠΣ «Επιστήμες της Αγωγής - Εκπαίδευση με χρήση Νέων τεχνολογιών», Συνυπεύθυνος εργαστηρίου «Ψυχολογίας, Παιδαγωγικών Ερευνών και Μέσων στην εκπαίδευση», Πρόεδρος ΕΠ.Ε.Σ. Πρότυπων Πειραματικών Σχολείων Ρόδου Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Σπύρτου Άννα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης/Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας (Φυσικός)

Σταύρου Λάμπρος, Καθηγητής Κλινικής Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Dr Πανεπιστημίου Σορβόνης

Στέφος Ευστάθιος, Διδάσκων στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Αιγαίου, Διδάκτορας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Αιγαίου (Διδασκαλία Στατιστικής με χρήση Νέων Τεχνολογιών), M.Sc. στον Περιβαλλοντικό Σχεδιασμό Έργων Υποδομής ΕΑΠ

Στογιαννίδης Αθανάσιος, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Γνωστικό Αντικείμενο: "Σχολική Παιδαγωγική και Διδακτική Μεθοδολογία του Μαθήματος των Θρησκευτικών"

Συλαίου Στέλλα, Συνεργαζόμενο εκπαιδευτικό προσωπικό, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, M.Sc. in Archaeological Computing (Παν/μιο Southampton, Αγγλία), M.Δ.Ε. στην Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση (Ε.Α.Π.), M.A. στη Μουσειολογία (Α.Π.Θ.), Διδάκτορας Α.Π.Θ. (Προστασία, Συντήρηση και Αποκατάσταση Μνημείων Πολιτισμού)

Σφυρόερα Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια Παιδαγωγικής της Διδακτικής Πράξης στο Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία (Τ.Ε.Α.Π.Η.) του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Διδάκτορας Επιστημών της Αγωγής Πανεπιστημίου ParisV- René Descartes

Ταμπάκη Σαπφώ, Αρχαιολόγος, Διδάκτορας ΕΚΠΑ, Επίκουρη Καθηγήτρια, Πολιτιστική Κληρονομιά, Τομέας Αισθητικής Παιδείας, ΤΕΠΑΕ/ΑΠΘ

Τζακώστα Μαρίνα, Επίκουρη Καθηγήτρια Γλωσσικής Ανάπτυξης και Αγωγής του Παιδιού της Προσχολικής Ηλικίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης

Τουρτούρας Χρήστος, Επίκουρος Καθηγητής Παιδαγωγικής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Τσαμαδιάς Κωνσταντίνος, Ομότιμος Καθηγητής του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου, Οικονομική Αξιολόγηση Επενδύσεων και Πολιτικών στην Εκπαίδευση, τη Διά Βίου Μάθηση και την Έρευνα

Τσιάτσος Θρασύβουλος, Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Πληροφορικής, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Τσιλίκα Κυριακή, Επίκουρη Καθηγήτρια στο γνωστικό αντικείμενο «Υπολογιστικές Μέθοδοι στην Οικονομική», στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Τσιτσανούδη – Μαλλίδη Νικολέττα, Επίκουρη Καθηγήτρια του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Τσολακίδης Κώστας, Ομότιμος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου, με αντικείμενο την Πληροφορική και τις Νέες Τεχνολογίες στην Εκπαίδευση

Φίστα Ευαγγελία, Λέκτορας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Γνωστικό αντικείμενο: Παιδαγωγική και Υπολογιστική Γλωσσολογία

Φλώρος Ανδρέας, Αναπληρωτής Καθηγητής Ιονίου Πανεπιστημίου

Φούκας Βασίλειος, Επίκουρος Καθηγητής Α.Π.Θ.

Φραγκούλης Ιωσήφ, Αν. Καθηγητής Παιδαγωγικής Παιδαγωγικό Τμήμα ΑΣΠΑΙΤΕ

Φωκίδης Εμμανουήλ, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Φωτοπούλου Βασιλική, Ε.Δ.Ι.Π., Τ.Ε.Ε.Α.Π.Η. Πανεπιστημίου Πατρών

Χοντολίδου Ελένη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τομέας Παιδαγωγικής Φιλοσοφική Σχολή Α.Π.Θ.

Η αξιολόγηση της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας στις πανελλαδικές εξετάσεις: Συμπεράσματα μιας εξ αποστάσεως πειραματικής βαθμολόγησης

*Δρ Ελευθέριος Βέτσιος ΣΕΕ, Δρ Βορβή Ιωάννα ΣΕΕ,
Δρ Γεωργιάδης Μιχαήλ ΣΕΕ, Νικολαΐδης Αλέξανδρος M.Sc.*

Περίληψη

Οι αλλαγές που έχουν πραγματοποιηθεί στα Προγράμματα Σπουδών και στον τρόπο με τον οποίο αξιολογούνται οι μαθητές τα τελευταία χρόνια σηματοδοτούν έναν διαφορετικό τρόπο προσέγγισης και βαθμολόγησης των επιδόσεων της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας στις πανελλαδικές εξετάσεις. Από πολλούς υποστηρίζεται ότι είναι αδύνατο να εξασφαλισθεί έστω και στοιχειώδης αντικειμενικότητα στην εξέταση της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας και ειδικότερα στα θέματα της περίληψης, του ερμηνευτικού σχολίου και της παραγωγής λόγου, επειδή και οι απόψεις που διατυπώνονται σ' αυτήν και τα κριτήρια που εφαρμόζονται για την αξιολόγησή της μπορεί να έχουν χαρακτήρα εντελώς υποκειμενικό. Καλό είναι το οποιοδήποτε γραπτό κείμενο, καλό ή κακό, να συγκροτείται από συγκεκριμένα στοιχεία, που είναι δυνατό να επισημανθούν, να αξιολογηθούν και, επομένως, να βαθμολογηθούν. Στην παρούσα εργασία παρουσιάζονται τα αποτελέσματα μιας εξ αποστάσεως επιμορφωτικής δράσης με αντικείμενο την πειραματική βαθμολόγηση περίληψης, ερμηνευτικού σχολίου και παραγωγής λόγου της πανελλαδικώς εξεταζόμενης Νεοελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας που διοργανώθηκε από τους Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου Φιλολόγων του 1^{ου} ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Κεντρικής Μακεδονίας τον Μάρτιο του 2020.

Λέξεις-Κλειδιά: Νέα Ελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία, Πανελλαδικές εξετάσεις, Εξ αποστάσεως Αξιολόγηση

Εισαγωγή

Στην αξιολόγηση της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας βασικός παράγοντας που παρεμβαίνει καθοριστικά είναι ο εκπαιδευτικός που βαθμολογεί. Ο βαθμολογητής οφείλει να έχει ευσυνειδησία, πνεύμα ευθύνης, ορθή ενημέρωση για τον τρόπο αξιολόγησης των γραπτών και καλό είναι να διαθέτει και πείρα διορθωτική. Οι όροι αυτοί πρέπει να καθοδηγούν και τον μαθητή που ετοιμάζει με κόπο και αγωνία το κείμενό του, ώστε αυτό να είναι φροντισμένο στη δομή και εμφάνισή του, καθαρογραμμένο, ευανάγνωστο, για να επιτρέπει την άνετη ανάγνωσή του από τον βαθμολογητή.

Ο εκπαιδευτικός-βαθμολογητής, αναλαμβάνοντας την αξιολόγηση γραπτών της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας, είναι ανάγκη να γνωρίζει τον ορίζοντα και την ουσία του δοθέντος θέματος, να κατέχει τη δομή μιας συνολικής ανάλυσής του και μετά να προχωρά στην αξιολόγηση.

Οι μεγάλες διαφορές, που συχνά παρατηρούνται μεταξύ των βαθμολογητών κατά την αξιολόγηση Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας στις πανελλαδικές εξετάσεις,

φανερώνουν ότι η αξιολόγησή της είναι έργο πολύ λεπτό, πολύ υπεύθυνο και χρειάζεται ουσιαστική ενημέρωση. Απαιτούνται κριτήρια αντικειμενικά, προδιαγραφές που να είναι γνωστές και σεβαστές όχι μόνο στους βαθμολογητές, αλλά και στους εξεταζόμενους μαθητές.

Στην επιμορφωτική δράση που περιγράφεται στην εργασία αξιοποιήθηκε η σύγχρονη εξ αποστάσεως επιμόρφωση, που επιτρέπει την αλληλεπίδραση επιμορφωτή – επιμορφούμενου σε υψηλό βαθμό, τη διατύπωση ερωτήσεων και αποριών, την άμεση ανατροφοδότηση και την ανταλλαγή απόψεων, εμπειριών, προβληματισμών και τον ανοιχτό διάλογο, ενώ, παράλληλα, συμβάλλει σημαντικά στη διαμόρφωση υψηλών ποσοστών ικανοποίησης των επιμορφούμενων από την επιμορφωτική δράση, η οποία συσχετίζεται με τη γενικότερη επαγγελματική ικανοποίησή τους (Perraton, Creed & Robinson, 2002; Παπανικολάου & Γρηγοριάδου, 2005; Γκάτζουλας & Μανούσου, 2015).

Η λειτουργία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και η ελληνική πραγματικότητα

Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση (ΕξΑΕ) ως σύγχρονη διδακτική και επιμορφωτική πρακτική αναδύθηκε ιστορικά μέσα από την αναθεώρηση του τρόπου οργάνωσης της εκπαίδευσης. Η εμφάνιση των μορφών της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης (ΕξΑΕ) υπήρξε επακόλουθο, αφενός της επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου και αφετέρου της συνεχούς παραγωγής και διάχυσης μεγάλου όγκου πληροφοριών που υποστηρίζουν οι Τεχνολογίες Επικοινωνίας και Πληροφορίας (ΤΠΕ). Ως εναλλακτική πρακτική η ΕξΑΕ χαρακτηρίζεται από τη φιλοσοφία των ίσων ευκαιριών εκπαίδευσης και της εξασφάλισης προσβασιμότητας και μάθησης για όλους, παρακάμπτοντας τους συνήθεις περιορισμούς που αφορούν τον χρόνο τον τόπο, το κοινωνικό και οικονομικό κεφάλαιο, την προηγούμενη γνώση και εμπειρία, τον ρυθμό και το στυλ μάθησης.

Η χρήση της διαδικτυακής μάθησης, ως συστατικό στοιχείο της ψηφιακά υποστηριζόμενης ΕξΑΕ, λειτουργεί επικουρικά, υποστηρικτικά και ενισχυτικά ως προς τη διαζώση και ενδείκνυται ιδιαίτερα σε περιπτώσεις όπου η διαζώση επαφή είναι αδύνατο να πραγματοποιηθεί επιτυχώς. Απαιτείται, ωστόσο, χρόνος, προκειμένου η εκπαιδευτική κοινότητα να προσαρμοστεί, να οργανωθεί και να εξοικειωθεί με το ψηφιακό περιβάλλον (Τσινάκος, 2020). Επιπλέον, τα τεχνολογικά μέσα δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την παιδαγωγική και κοινωνική διάσταση της μάθησης (Λιοναράκης, 2006). Επομένως, είναι σημαντικό να δίνεται έμφαση και προτεραιότητα στις παιδαγωγικές προϋποθέσεις για τη διαμόρφωση του μαθησιακού περιβάλλοντος και στην αξιοποίηση της τεχνολογίας με παιδαγωγικούς όρους (Anastasiades & Spantidakis, 2006; Lairpaka & Sarwoko, 2012).

Η κατάρτιση και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών είναι ένας από τους τομείς που η εξ αποστάσεως εκπαίδευση επηρεάζει θετικά, διευκολύνοντας την επαγγελματική, προσωπική και κοινωνική τους ανάπτυξη σε ένα διαρκώς εξελισσόμενο σχολικό περιβάλλον (Κώστας κ.ά., 2016). Η εξ αποστάσεως επιμόρφωση παρέχει δυνατότητες νέων μορφών οργάνωσής της μέσω της χρήσης νέων προσεγγίσεων και τεχνολογιών.

Αποτελεί έναν ευέλικτο και ελαστικό μηχανισμό επιμόρφωσης, που διευκολύνει τους εκπαιδευτικούς να υπερκεράσουν τους παράγοντες που παρεμποδίζουν την επιμόρφωσή τους, όπως είναι οι δυσκολίες μετακίνησης, οι αυξημένες προσωπικές, οικογενειακές επαγγελματικές υποχρεώσεις και, συνακόλουθα, ο περιορισμένος χρόνος, καθώς προσαρμόζεται στις ανάγκες τους και επιτρέπει την πρόσβαση στο μάθημα και στο υλικό από οπουδήποτε και οποτεδήποτε σε οποιονδήποτε, διευκολύνοντας τα άτομα με ειδικές ανάγκες και ιδιαιτερότητες και παρέχοντας τη δυνατότητα σύγχρονης εκπαίδευσης σε μεγάλο αριθμό επιμορφουμένων (Στρίγκας & Τσιμπίρης, 2019).

Στην ελληνική πραγματικότητα υπήρξαν σε μικρή έκταση εφαρμογές της συμπληρωματικής μορφής της ΕξΑΕ (Αναστασίου κ.ά. 2015: 108), κυρίως σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία διδακτικών αντικειμένων, εντός ή εκτός του υποχρεωτικού προγράμματος διδασκαλίας στη σχολική εκπαίδευση. Με τις εφαρμογές αυτές επιδιώκταν η παροχή της δυνατότητας για επιπλέον εξάσκηση και εμβάθυνση στα διδακτικά αντικείμενα, καθώς και η αναβάθμιση του επιπέδου κατανόησης και γνώσης σε αυτά.

Όμως, η κατάσταση της πανδημίας στη χώρα μας δημιούργησε τους όρους ενός νέου πλαισίου για την άσκηση του εκπαιδευτικού έργου και των λειτουργιών των υφιστάμενων υποστηρικτικών δομών. Στο νέο αυτό πλαίσιο, η ΕξΑΕ από στοιχείο με προνομιακό χώρο εφαρμογής τη μετασχολική εκπαίδευση καθίσταται πλέον στοιχείο που χαρακτηρίζει τη λειτουργία της σχολικής εκπαίδευσης και την παροχή υποστηρικτικού έργου στους εκπαιδευτικούς. Υπό αυτούς τους όρους, τα καινοτομικά στοιχεία που επιχειρήθηκε να εισαχθούν στο εκπαιδευτικό σύστημα κατά το σχολικό έτος 2019-2020 όπως τα Προγράμματα Σπουδών των διδασκόμενων αντικειμένων και ο αντίστοιχος τρόπος αξιολόγησης των μαθητών, δημιούργησαν επιμορφωτικές ανάγκες στους εκπαιδευτικούς οι οποίες έπρεπε να καλυφθούν με πρακτικές της ΕξΑΕ.

Το αντικείμενο της επιμορφωτικής δράσης

Στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής έρευνας έχει επισημανθεί ο χαμηλός βαθμός εγκυρότητας, αξιοπιστίας, συνακόλουθα και αντικειμενικότητας που χαρακτηρίζει τη διαδικασία της αξιολόγησης της μαθητικής επίδοσης στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα (Αδαμόπουλος, 2020: 113-135). Στο ίδιο πλαίσιο, το ενδιαφέρον έχει εστιασθεί στις εξεταστικές διαδικασίες, και μάλιστα στις εξετάσεις για την πρόσβαση στα ΑΕΙ, αντιμετωπίζοντάς τις μέσα από μία καθαρά τεχνική αξιολογική οπτική. Συνακόλουθο υπήρξε και το χαρακτηριστικό της επιλεκτικής παρέμβασης των φορέων της εκπαιδευτικής πολιτικής σε ένα σημείο του εκπαιδευτικού συστήματος, μεταξύ της λυκειακής βαθμίδας και των ΑΕΙ (Ματθαίου, 2008).

Σε ό,τι αφορά την επιλογή των υποψηφίων για τα ΑΕΙ, έχουν επισημανθεί οι μεγάλες βαθμολογικές αποκλίσεις που έχουν παρατηρηθεί ανάμεσα στους δύο βαθμολογητές των γραπτών των υποψηφίων. Οι αποκλίσεις αυτές, αφορούν ιδιαίτερα το αντικείμενο της Νεοελληνικής Γλώσσας (Ξωχέλλης, 2008: 90-91; Αδαμόπουλος, 2020: 113-135). Μία από τις βασικές επιδιώξεις που χαρακτηρίζει το εκπαιδευτικό σύστημα, η

τοποθέτηση δηλαδή των υποψηφίων για τα ΑΕΙ σε μία αξιολογική σειρά με στόχο την επιλογή των ικανότερων μέσω μιας αξιόπιστης και αντικειμενικής μέτρησης των επιδόσεων τους, τίθεται εν αμφιβόλω (Ξωχέλλης 2008: 91-98). Μάλιστα, το πρόβλημα εντοπίζεται και στα «σκληρά» αντικείμενα των Θετικών Επιστημών. Για τους εκπαιδευτικούς, οι «ορατές» βαθμολογικές διαφορές αποκαλύπτουν τους περιορισμούς της βαθμολόγησης, ακόμη και της θεωρούμενης περισσότερο αντικειμενικής, και προκαλούν σε αυτούς αισθήματα άγχους (Δεληκάρη 2007: 274). Σε αυτό συντείνει ο διαφορετικός ορισμός από θεσμική άποψη των εξετάσεων πρόσβασης στα ΑΕΙ σε σχέση με τις ενδοσχολικές, προαγωγικές και απολυτήριες γραπτές δοκιμασίες. Μάλιστα, ο ορισμός προσλαμβάνει και χαρακτηριστικά δραματοποίησης, μυθοποίησης και νομιμοποίησης στην ελληνική κοινωνία.

Ως ένα στοιχείο θεραπείας του προβλήματος έχει προταθεί η χρήση της «διαβαθμισμένης κλίμακας κριτηρίων» (ρουμπρίκας), μιας μορφής της αναλυτικής προσέγγισης στη βαθμολόγηση του γραπτού κειμένου (Αδαμόπουλος 2020: 92-98). Θεωρήθηκε μάλιστα ως ενδεικνύομενη η υιοθέτησή της για τη βαθμολόγηση της παραγωγής λόγου και της περίληψης στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσα. Στο νέο Πρόγραμμα Σπουδών που τέθηκε σε εφαρμογή κατά το σχολικό έτος 2019-2020, η Νεοελληνική Γλώσσα αποτέλεσε ενιαίο αντικείμενο διδασκαλίας και αξιολόγησης με τη Λογοτεχνία. Κατά μείζονα λόγο, η συνεξέταση των δύο αντικειμένων δημιούργησε την επιτακτική ανάγκη για χρήση ενός εργαλείου αξιολόγησης που θα περιόριζε σε χαμηλά επίπεδα το υποκειμενικό στοιχείο στη βαθμολόγηση των αντίστοιχων μαθητικών γραπτών.

Η πειραματική βαθμολόγηση ως στοιχείο επιμορφωτικής δράσης

Η επιμόρφωση των φιλολόγων στη χρήση της ρουμπρίκας είναι ευνόητο ότι αποτελεί προϋπόθεση για την αξιοποίηση αυτής της μορφής βαθμολόγησης στην εκπαιδευτική πρακτική. Θεσμικά αρμόδιοι για την πραγματοποίηση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών είναι οι Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου (ΣΕΕ), σύμφωνα με τις νομοθετικές ρυθμίσεις για τη λειτουργία των ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Στο πλαίσιο της επιμορφωτικής δράσης των ΣΕΕ του 1ου ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Κεντρικής Μακεδονίας για την υποστήριξη των φιλολόγων στην εφαρμογή του Προγράμματος Σπουδών του αντικειμένου Νεοελληνικής Γλώσσας - Λογοτεχνίας, πραγματοποιήθηκαν ενημερωτικές συναντήσεις για τις προδιαγραφές της διδασκαλίας και αξιολόγησης του μαθήματος, αλλά και ενδοσχολικές επιμορφωτικές δράσεις με εργαστηριακή μορφή σχετικά με τη χρήση της ρουμπρίκας στη βαθμολόγηση των γραπτών του εν λόγω διδακτικού αντικειμένου. Με συνεργατικές μορφές δραστηριοτήτων σε επίπεδο σχολικής μονάδας επιδιώχθηκε η εξοικείωση των φιλολόγων με αυτή τη μορφή βαθμολόγησης. Αυτού του τύπου οι δραστηριότητες προκρίθηκαν, γιατί ενισχύουν το αίσθημα ασφάλειας των εκπαιδευτικών απέναντι σε καινοτομικά στοιχεία που εισάγονται στην εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Θεωρήθηκε απαραίτητο από τους ΣΕΕ, μετά τον κύκλο ενημερωτικών συναντήσεων και των ενδοσχολικών επιμορφωτικών δραστηριοτήτων για την πειραματική

βαθμολόγηση, σε δεύτερη φάση, προκειμένου να ενισχυθούν τα αποτελέσματα της επιμορφωτικής παρέμβασης με την αύξηση του βαθμού αξιοπιστίας της εν λόγω βαθμολογικής πρακτικής, η εφαρμογή της πειραματικής βαθμολόγησης να επιτρέπει τη συμμετοχή μεγάλου αριθμού εκπαιδευτικών σε μία κοινή δραστηριότητα. Η χρήση της διαδικτυακής τηλεδιάσκεψης, ως μορφής σύγχρονης ΕξΑΕ, εξαιτίας της υγειονομικής κρίσης που διανύει η χώρα παρείχε τη δυνατότητα άμεσης σύγκρισης σημαντικά μεγάλου αριθμού βαθμολογικών αποτελεσμάτων που θα μπορούσαν να αφορούν το σύνολο των συναδέλφων που δίδαξαν το αντικείμενο. Άλλωστε, στην εν λόγω τηλεδιάσκεψη προσκλήθηκαν όλοι οι φιλόλογοι που δίδασκαν το αντικείμενο της Νέας Ελληνικής Γλώσσας-Λογοτεχνίας ως δυνάμει βαθμολογητές των αντίστοιχων γραπτών στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Ως διαγνωστικός – ερευνητικός στόχος της επιμορφωτικής δράσης τέθηκε η διερεύνηση του ερωτήματος, του σχετικού με το βαθμό αντικειμενικότητας που διασφαλίζει η χρήση των διαβαθμισμένων κριτηρίων αξιολόγησης στη Νέα Ελληνική Γλώσσα – Λογοτεχνία σε τρία πεδία: την περίληψη, την παραγωγή λόγου και το ερμηνευτικό σχόλιο.

Σε ότι αφορά το επίπεδο της εφαρμογής, αφού στάλθηκε πρόσκληση προαιρετικής συμμετοχής στη δραστηριότητα σε όλους τους φιλόλογους που ανήκαν στην ομάδα που προαναφέραμε, απεστάλησαν σε αυτούς με ηλεκτρονική αλληλογραφία μαθητικά γραπτά πριν από τις ορισθείσες ημερομηνίες των τριώρων διάρκειας τηλεδιασκέψεων που πραγματοποιήθηκαν σε τρεις διαφορετικές ημερομηνίες, αντίστοιχες με τον αριθμό των ομάδων των επιμορφούμενων-βαθμολογητών. Τα μαθητικά γραπτά ήταν αυτά που είχαν δοθεί στη δημοσιότητα από το ΙΕΠ, επίσης για πειραματική βαθμολόγηση σε ορισμένα σχολεία της Αττικής. Στους φιλόλογους της αρμοδιότητας των ΣΕΕ του 1ου ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Κ. Μακεδονίας δόθηκε η οδηγία να τα διαβάσουν, πριν προσέλθουν στην επιμορφωτική τηλεδιάσκεψη.

Στη διαδικασία που ακολουθήθηκε κατά την τριώρη επιμορφωτική τηλεδιάσκεψη, οι συντονιστές πραγματοποίησαν εισηγήσεις, σχετικές με τα τρία πεδία, την περίληψη, την παραγωγή λόγου και το ερμηνευτικό σχόλιο. Στις εισηγήσεις ελήφθησαν υπόψη οι πιο πρόσφατες οδηγίες του ΙΕΠ, σχετικά με την αξιολόγηση των μαθητικών γραπτών στα τρία εν λόγω πεδία.

Αφού ολοκληρώνονταν οι εισηγήσεις, ακολουθούσε η κατάθεση της βαθμολόγησης από κάθε συμμετέχοντα και συμμετέχουσα εκπαιδευτικό. Πιο συγκεκριμένα κάθε εκπαιδευτικός κλήθηκε να καταθέσει ανώνυμα τη βαθμολογία του και στα τρία πεδία, της περίληψης, της παραγωγής λόγου και του ερμηνευτικού σχολίου, στο πλαίσιο της λειτουργίας της «δημοσκόπησης». Τα αποτελέσματα της δημοσκόπησης κοινοποιήθηκαν στους συμμετέχοντες και τις συμμετέχουσες εκπαιδευτικούς και, στη συνέχεια, ακολούθησε συζήτηση που εστιάστηκε στις βαθμολογίες που παρουσίασαν σημαντική απόκλιση από το σημείο όπου συγκεντρωνόταν η πλειονότητα των βαθμολογήσεων, τόσο από τους επιμορφούμενους εκπαιδευτικούς όσο και από τους ΣΕΕ. Η διαδικασία

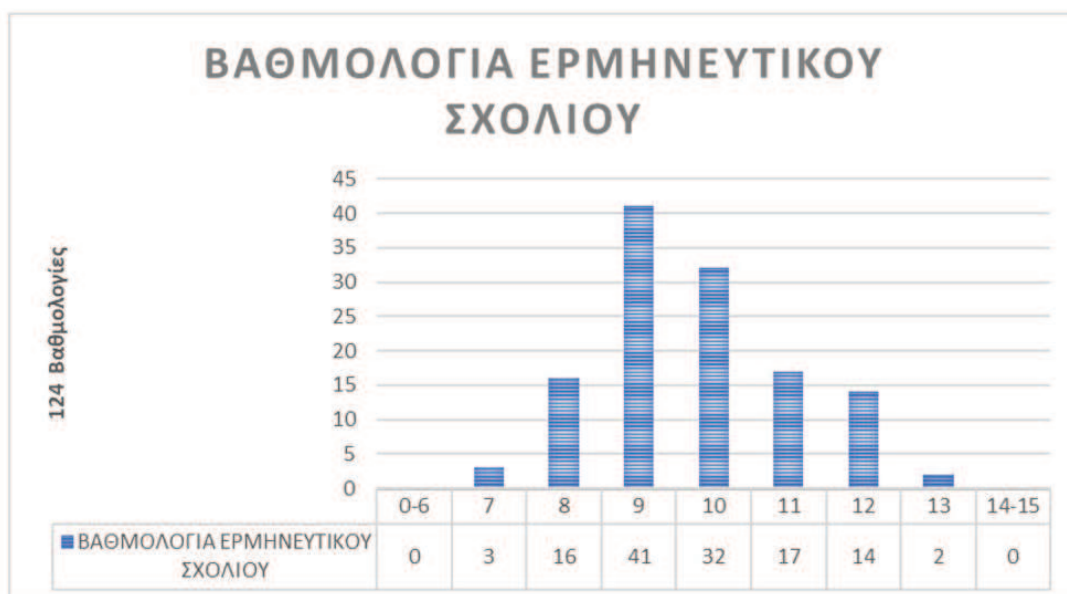
ολοκληρωνόταν με την αναλυτική παρουσίαση και τεκμηρίωση της βαθμολόγησης των συντονιστών και για τα τρία πεδία.

Υπενθυμίζουμε ότι η εξέταση των μαθητών και μαθητριών στη Νεοελληνική Γλώσσα και Λογοτεχνία είναι ενιαία, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον τρόπο αξιολόγησης (ΦΕΚ. Β' 4441/3-12-2019). Η αξιολόγηση γίνεται σε αδιάκτα κείμενα, λογοτεχνικά και μη λογοτεχνικά. Τα κείμενα αυτά δεν πρέπει να υπερβαίνουν το όριο των τριών (3) σελίδων.

Από την επεξεργασία των δεδομένων της «δημοσκόπησης» με τη χρήση των δυνατοτήτων που παρείχε η πλατφόρμα της τηλεδιάσκεψης, προέκυψαν τα στοιχεία που περιέχονται στον πίνακα που ακολουθεί.Α

B

Παρατηρήσεις-Ανάλυση δεδομένων

Ως προς τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών και τα επίπεδά της προκύπτουν τα εξής:

Στη βαθμολόγηση της περίληψης συμμετείχαν 119 εκπαιδευτικοί, στη βαθμολογία του ερμηνευτικού σχολίου συμμετείχαν 124 και στην παραγωγή λόγου 129.

Με βάση τα στοιχεία που παρατίθενται στους ως άνω πίνακες, οι βαθμολογήσεις των φιλολόγων των τριών ομάδων στο πεδίο του ερμηνευτικού σχολίου δεν παρουσιάζουν σημαντική απόκλιση από το βαθμολογικό σημείο που τέθηκε ως κριτήριο για τη μέτρηση της απόκλισης. Ως τέτοιο τέθηκε η βαθμολογία 9-10. Είναι γνωστό βέβαια το σημαντικό επίπεδο υποκειμενικότητας που παρουσίασε στο παρελθόν το μάθημα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας και ο μεγάλος αριθμός των αναβαθμολογήσεων στις πανελλαδικές εξετάσεις. Την ίδια σχεδόν εικόνα παρουσιάζει η βαθμολόγηση το πεδίο της Περίληψης, αν και το πεδίο αυτό έχει χαρακτηριστικά που επιτρέπουν μεγαλύτερο συγκριτικά βαθμό σύγκλισης με τον βαθμό που τέθηκε ως κριτήριο από αυτόν που τελικά καταγράφηκε. Τέλος, επίσης την ίδια εικόνα παρουσίασε η βαθμολόγηση της παραγωγής λόγου, με αποκλίσεις που δεν είναι στατιστικά σημαντικές.

Όλα τα ως άνω σημαίνουν ότι η χρήση των διαβαθμισμένων κριτηρίων αξιολόγησης είναι δυνατόν υπό τις προϋποθέσεις που εξασφαλίστηκαν στην επιμορφωτική δράση να αποτελέσουν εργαλείο για την προώθηση, ως ένα βαθμό της αντικειμενικότητας στην αξιολόγηση αντικειμένων που ιστορικά παρουσιάζουν υψηλό βαθμό υποκειμενικού στοιχείου στην αξιολόγηση των αντίστοιχων μαθητικών γραπτών.

Συμπεράσματα

Στην επιμορφωτική δράση των ΣΕΕ φιλολόγων σε μεγάλο βαθμό εφαρμόστηκαν οι αρχές της εκπαίδευσης ενηλίκων και της ΕξΑΕ, κυρίως σε ό, τι αφορά τη δόμηση της επιμορφωτικής παροχής με βάση τις εκπαιδευτικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, τη σύνδεση των επιμορφωτικών στόχων με ένα συγκεκριμένο πρακτικό αποτέλεσμα και την ενεργό συμμετοχή τους στην επιμορφωτική διαδικασία.

Σχετικά με το αντικείμενο της επιμορφωτικής δράσης, την προετοιμασία δηλαδή των εκπαιδευτικών για την βαθμολόγηση των μαθητικών γραπτών στο μάθημα της Νέας Ελληνικής Γλώσσας – Λογοτεχνίας ως εξεταζόμενο στις πανελλαδικές εξετάσεις, θεωρείται ότι αποτέλεσε, σε συνδυασμό με τις ενδοσχολικές επιμορφώσεις για το ίδιο θέμα, μια ολοκληρωμένη προσπάθεια προς την κατεύθυνση της άμβλυνσης του υποκειμενικού στοιχείου στη βαθμολόγηση και την αύξηση του βαθμού της αξιοπιστίας. Μάλιστα, η εμπειρία που περιγράφηκε και αναλύθηκε πιο πάνω θα μπορούσε, με την προϋπόθεση της παροχής πληροφοριών στους εκπαιδευτικούς σχετικά με το χαρακτήρα της πειραματικής βαθμολόγησης, της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και της αποφυγής της προσωπικής έκθεσης, να αποτελέσει, ως καινοτόμος δράση, οργανικό στοιχείο των επιμορφωτικών παρεμβάσεων των ΣΕΕ με μόνιμη και διαρκή παρουσία στην εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Βιβλιογραφία

- Αδαμόπουλος, Β. (2020). *Η βαθμολόγηση ενός κειμένου στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση*. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Δίσιγμα.
- Anastasiades, P. & Spantidakis, J. (2006). Advanced Learning Technologies and the New Hybrid Learning Environment towards the Knowledge Society: Steps and Implementation Policy. *Proceedings of the ED-MEDIA World Conference on Educational Multimedia, Hypermedia and Telecommunications (ED MEDIA 2006)*, Association for the Advancement of Computing in Education (AACE). Orlando, Florida.
- Αναστασίου, Α., Ανδρούτσου, Δ. & Γεωργαλάς, Π. (2015). Η δυνατότητα αξιοποίησης για τη συμπληρωματική εξάποστάσεως ηλεκτρονική διδασκαλία θεμάτων αγγλικής γραμματικής στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. *Ανοικτή Εκπαίδευση: το περιοδικό για την Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση και την Εκπαιδευτική Τεχνολογία*, 11(1), 106-123.
- Γκάτζουλας, Ν. & Μανούσου, Ε. (2015). Εξ αποστάσεως επιμόρφωση, επαγγελματική ανάπτυξη και επαγγελματική ικανοποίηση. *Ανοικτή Εκπαίδευση: το περιοδικό για την Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση και την Εκπαιδευτική Τεχνολογία*, 11(1), 72-87.

- Κώστας, Α., Σοφός, Α. & Βιτσιλάκη, Χ. (2016). Το e-Learning ως Σημείο Σύγκλισης της Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών και της Δια Βίου Μάθησης: Η Περίπτωση του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Στο Π. Αναστασιάδης (Επιμ.), *Εξ Αποστάσεως Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών με τη χρήση Προηγμένων Μαθησιακών Τεχνολογιών Διαδικτύου [e-Learning]*, (σσ. 129-173). Αθήνα: Gutenberg.
- Lairpaka, R. & Sarwoko, E. A. (2012). Development Of Web-Based E-Learning With Pedagogy Concept. *In Proceedings of the 1st International Conference on Information Systems for Business Competitiveness (ICISBC 2011)*, Badan Penerbit Universitas Diponegoro. Semarang, Indonesia, 8-9 December 2011 (pp. 68-74).
- Λιοναράκης, Α. (2006). Η θεωρία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και η πολυπλοκότητα της πολυμορφικής της διάστασης. Στο Α. Λιοναράκης (Επιμ.), *Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση – Στοιχεία θεωρίας και πράξης*. Αθήνα: Προπομπός.
- Ματθαίου, Δ. (2008). Πολιτικές πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση: Αδικαιολόγητες βεβαιότητες και επικίνδυνες ψευδαισθήσεις. Στο Χατζηδήμου Δ., Ταρατόρη Ε., Βιτσιλάκη Χ. & Χατζηδήμου Κ. (Επιμ.), *Πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, Πρακτικά IB' Διεθνές Συνέδριο – Παιδαγωγική Εταιρεία Ελλάδος*.
- Ξωχέλλης, Π. (2008). Το σύστημα επιλογής των υποψηφίων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα: Αναγκαιότητα, προβλήματα και προτάσεις. Στο Χατζηδήμου Δ., Ταρατόρη Ε., Βιτσιλάκη Χ. & Χατζηδήμου Κ. (Επιμ.), *Πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, Πρακτικά IB' Διεθνές Συνέδριο – Παιδαγωγική Εταιρεία Ελλάδος*.
- Παπανικολάου, Κ. & Γρηγοριάδου, Μ. (2005). Προσαρμοστικά εκπαιδευτικά συστήματα υπερμέσων στο Διαδίκτυο. Στο Σ. Ρετάλης (Επιμ.), *Οι προηγμένες τεχνολογίες Διαδικτύου στην Υπηρεσία της μάθησης*. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτης.
- Perraton, H., Creed, C. and Robinson, B. (2002). *Teacher education guidelines: Using open and distance learning*. Paris: UNESCO.
- Στρίγκας, Κ., & Τσιμπήρης, Α. (2019). Εξ αποστάσεως Επιμόρφωση Δασκάλων. Εφαρμογή, Στατιστική Ανάλυση και Αποτίμηση. *Ανοικτή Εκπαίδευση: το περιοδικό για την Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση και την Εκπαιδευτική Τεχνολογία*, 15 (1), 241-267.
- Τσινάκος, Α. (2020). *Τι είναι αυτό που γίνεται στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο αυτή τη στιγμή*. Ανακτήθηκε 17/2/2021 από <https://tinyurl.com/3vzvztkp>.